

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 8C/797/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4412221837
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivana Jaďuďová
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2015:4412221837.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno v právnej veci žalobkyne: POHOTOVOSTĚ s.r.o. IČO: 35 807 598, so sídlom Bratislava, Pribinova ul. 25, (zn.: NP-4092-6360) v konaní zast. Fridrich Paľko s.r.o. so sídlom Bratislava, Gösslingova 4, IČO: 36 864 421 proti žalovanej: Slovenská republika v mene ktorej koná Ministerstvo spravodlivosti SR (ZN.:43086/2013/34), o zaplatenie majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, sudkyňou JUDr. Ivanou Jaďuďovou takto

rozhodol:

Súd žalobu **z a m i e t a** .

Súd žalovanému náhradu trov konania **n e p r i z n á v a** .

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa žalobou zo dňa 27.9.2012 domáhal od žalovaného zaplatenia majetkovej škody 125 Eur ako náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a udržateľnosti pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením návrhu na zmenu exekútora a rozhodnutím o ňom a nemajetkovej ujmy v sume 440 Eur, t.j. za vnútorné zásahy do spoločnosti, ovplyvňovanie podnikateľského plánovania a rozhodovania, porušenie jeho práv, stratu legitímnych očakávaní, že nastane v zákonom čase stav predpokladaný zákonom, stratu dôvery v právo a v spravodlivé riešenie veci a vyvolanie rizík ohrozujúcich konečné vymoženie pohľadávky, pretože Okresný súd Nové Zámky o žiadosti vo veci vedenej exekútorom pod exekučným číslom EX 5337/2010 rozhodol o žiadosti na vydanie poverenia po uplynutí zákonom stanovenom lehoty (omeškanie viac ako 8 mesiacov), súd bol bezdôvodne nečinný. Išlo o konanie proti povinnému: S. H..

Žalovaná v písomnom vyjadrení doručenom súdu dňa 5.11.2013 žiadala žalobu zamietnuť. V prvom rade poukázala na nejasný titul nároku na náhradu škody. Žalovaný mal súčasne za to, že žaloba je podaná predčasne, keďže v zmysle § 15 ods. 1 a § 16 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. od doručenia žiadostí o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody neuplynulo 6 mesiacov. Žalovaná informovala, že žalobca napriek výzve na doplnenie žiadosti o predbežné prerokovanie náhrady škody, mu neposkytol žiadnu súčinnosť na predbežné prerokovanie podaných žiadostí a tým zmaril možnosť predbežne prerokovať nárok na náhradu škody a z uvedeného dôvodu ho žalobca nepovažuje za predbežne prerokovaný. Žalovaná v súvislosti s posúdením, či došlo alebo nedošlo k porušeniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov poukázal na rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 16/02, v ktorom Ústavný súd SR konštatuje, že samotné nedodržanie zákonom stanovenej lehoty neznamená automaticky prietahy v konaní. Taktiež namietala, že žalobca nepreukázal podanie sťažnosti na prietahy v konaní a ani rozhodnutie, v ktorom by bolo konštatované porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, ktorých existenciu môže konštatovať len Ústavný súd SR, a preto nie je preukázaný ani nesprávny úradný postup. Ďalej namietala aj vyčíslenie materiálnej škody s odôvodnením, že požadovať paušálnu sumu je nesprávne a účelové. V konaní je potrebné preukázať

skutočnú škodu listinnými dôkazmi, ktoré však žalobca nepreukázal. Pokiaľ ide o nemajetkovú ujmu, poskytovanie finančného zadosťučinenia nie je automatické, ale podlieha podrobnému skúmaniu, keďže prieťahy v konaní môže posudzovať len Ústavný súd.

Tunajší súd dňa 11.12.2013 vydal rozsudok, ktorým žalobu zamietol, avšak žalobca podal odvolanie proti tomuto rozsudku. Krajský súd v Nitre uznesením č. 1Co/29/2014-80 zo dňa 17.2.2014 rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vrátil na ďalšie konanie s tým, že rozsudok bol nedostatočne zdôvodnený.

Súd vykonať dokazovanie vypočutím žalovanej nemohol, pretože tá sa na pojednávanie nedostavila, svoju neúčast' ospravedlnila, ale nepožiadala o odročenie pojednávania. Súdu doručila písomné vyjadrenie, v ktorom uviedla, že žiada žalobu v celom rozsahu zamietnuť ako nedôvodnú a uplatnila si náhradu trov konania.

Dňa 19.6.2015 doručil právny zástupca žalobcu emailom na tunajší súd ospravedlnenie z neúčasti na pojednávaní nariadenom dňa 24.6.2015 a požiadal o odročenie pojednávania z dôvodu návrhu na prerušenie konania. Súd návrh na prerušenie konania zamietol.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa vo fotokópii spisu OS Nové Zámky číslo 13Er/736/2010 a zistil tento skutkový a právny stav veci:

Dňa 15.7.2010 súdny exekútor U. H. O. doručil Okresnému súdu Nové Zámky žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. vo veci oprávneného: POHOTOVOŠŤ, s.r.o., IČO: 35 807 598 proti povinnému: S. H. o vymoženie 832 Eur s prísl. Predložil exekučný titul - rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu č. SR 00840/10 zo dňa 23.3.2010, zápisnicu spísanú pred súdnym exekútorom zo dňa 20.5.2010, úverovú zmluvu zo dňa 23.4.2009. Dňa 22.10.2010 Okresný súd Nové Zámky vydal poverenie pre súdneho exekútora.

V tomto konaní žalobkyňa sa domáha náhrady škody a to skutočnej škody v sume 125 Euro. Táto majetková škoda predstavuje ňou vynaložené nasledovné sumy:

- na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnanca pomocou informačného systému sumu 70 Euro,
- na udržiavanie a správu informačného systému sumu 40 Euro.
- administratívne spracovanie textov urgencií adresovaných exekučnému súdu, poštovné a telekomunikačné výdaje v sume 15 Eur

Celkom takto vynaložila sumu 125 Euro, ktorá by ju nezaťažila ak by exekučný súd postupoval správne a pri rozhodovaní pri udeľovaní poverenia na vykonanie exekúcie by dodržal zákonom stanovenú dobu. Výška tejto hmotnej škody je stanovená na základe paušalizácie reálnych vecných nákladov a to z dôvodu, že presnú škodu by bolo možné vyčísliť len s nepomernými ťažkosťami. Hmotná škoda pozostáva zo škody spočívajúcej v administratívnych výdajoch, funkčných výdajoch, mzdových výdajoch a výdajoch spojených so stratou času zamestnanca. Toto vyčíslenie vychádza z účtovnej agendy pričom z dôvodov ochrany osobných údajov, obchodného tajomstva a dôverných informácií nie je možné korešpondenčne predložiť účtovné doklady, resp. pracovné a obchodné zmluvy.

Žalobkyňa sa ďalej domáha náhrady nemajetkovej ujmy v sume 440 Euro, pretože samotné konštatovanie porušenia práva na rozhodnutie o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v zákonom stanovenej dobe v spojení s porušením práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného článkom 49 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie veci v primeranom čase zaručeného čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru po ochrane ľudských práv a základných slobôd nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Nesprávny úradný postup okresného súdu je podľa jej názoru dôsledkom jeho nesústreďenej činnosti takej intenzity, ktorá má za následok zbytočné prieťahy v konaní spojené so zásahom do výkonu nemajetkových práv poškodeného. Márnym uplynutím času boli reálne ohrozené legitímne očakávania poškodeného, že správnym postupom súdu dôjde k vymoženiu jeho pohľadávky a tiež došlo k vyvolaniu nasledovných rizík:

- neskorým ukončením procedúry exekučným súdom k zániku povinného.
- neskorým ukončením procedúry exekučným súdom k zmareniu účelu konania pre stratu kontaktu s povinným.
- neskorým ukončením procedúry exekučným súdom nastalo riziko insolventii povinného.

Náhradu nemajetkovej ujmy vníma ako spravodlivú satisfakciu za konkrétne porušenie jej zákonných nárokov (definovaných zákonom stanovenou lehotou danou k rozhodnutiu) a základných práv. Priznanie nemajetkovej ujmy žiadala aj z týchto dôvodov:

- neexistencia akéhokoľvek účinného vnútroštátneho prostriedku nápravy spôsobilého reštituovať vzniknutú situáciu resp. vyvolaný zásah do zákonných nárokov a základných práv v spojení s absolútnou nemožnosťou vrátenia strateného času, vyvolala u členov jej riadiacich orgánov ako aj u jej majiteľov, pocity frustrácie, úzkosti, nespravodlivosti, neistoty a nedôvery v právo a rovnosť v spoločnosť.
- úplne zbytočné a právne nezdôvodniteľné časové omeškanie v rozhodovaní exekučného súdu spôsobilo v súvislosti s vymáhanou pohľadávkou a jej príslušenstvom a zánik jej ďalších plánovaných podnikateľských aktivít ako aj zánik už vytvorených podnikateľských plánov. Vyvolaná strata zisku z realizovaného obchodu spôsobila hospodársku stratu na jej strane, ale aj na strane jej majiteľov.
- nezákonným zásahom vyvolaná situácia ovplyvnila ďalšie jej podnikateľské postupy a spôsobila neistotu v plánovaní ďalších rozhodnutí, ktoré mohla prijať.

Do obsahu základného práva na súdnu ochranu patrí aj právo každého na to, aby sa v jeho veci rozhodovalo podľa relevantnej právnej normy a aby sa v jeho veci vykonal ústavne súladný výklad aplikovanej právnej normy. Z toho vyplýva, že k reálnemu poskytovaniu súdnej ochrany dôjde len vtedy, ak sa na zistený stav veci použije ústavne súladne interpretovaná, platná a účinná právna norma (nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. IV US 77/02). V žalobe ďalej uviedla, že reálne uplatnenie základného práva na súdnu ochranu predpokladá, že účastníkovi súdneho konania sa súdna ochrana poskytne v zákonom predpokladanej kvalite, pričom výklad a používanie príslušných zákonných ustanovení musí v celom rozsahu rešpektovať uvedené základné právo účastníkovi garantované v čl. 46 ods. 1 Ústavy. Potreba náhrady nemajetkovej ujmy má svoj základ v požiadavke na spravodlivé usporiadanie vzťahov a dosiahnutie adekvátnej nápravy a primerané satisfakcie za porušenie základných práv a princípov právneho štátu.

Náhrady škody sa domáha podľa zákona č. 514/2003 Z.z., ktoré škody podľa jej tvrdenia jej mali vzniknúť v dôsledku nesprávneho úradného postupu Okresného súdu Nové Zámky ako exekučného súdu vo vyššie uvedenej exekučnej veci.

Podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Verejnosť možno vylúčiť len v prípadoch ustanovených zákonom.

Podľa ust. § 1 zákona č.514/2003 Z.z. tento zákon upravuje (účinný k 31.12.2012)

- a) zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci,
- b) zodpovednosť obce a vyššieho územného celku (ďalej len "územná samospráva") za škodu spôsobenú orgánmi územnej samosprávy pri výkone samosprávy,
- c) predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody a právo na regresnú náhradu.

Podľa ust. §-u § 2 zákona č.514/2003 Z.z na účely tohto zákona

- a) výkon verejnej moci je rozhodovanie a úradný postup orgánov verejnej moci o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb,
- b) orgán verejnej moci je
 1. štátny orgán,
 2. orgán územnej samosprávy, verejnoprávna inštitúcia, orgán záujmovej samosprávy, fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorým zákon zveril výkon verejnej moci.

Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v znení účinnom do 1.1.2013 (ďalej len zákon č. 514/03 Z.z.), ktorý na danú vec dopadá, štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci a) nezákonným rozhodnutím, b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe a d) nesprávnym úradným postupom.

Zodpovednosti podľa ods. 1 sa nemožno zbaviť (§ 3 ods. 2 zák.č. 514/03 Z.z.).

Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z., štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť

úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné preťahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z., právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z., nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa § 16 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z., ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo uspokojí iba jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

Podľa § 17 odsek 1, 2 zák. číslo 514/2003 Z. z. uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak. V prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosť učením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak. Výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2) sa určuje s prihliadnutím najmä na:

- a) Osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,
- b) Závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,
- c) Závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,
- d) Závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

Je potrebné poznamenať, že v nadväznosti na čl. 46 ods. 3 Ústavy SR a čl. 36 ods. 3,4 Listiny základných práv a slobôd (zák. č. 23/1991 Zb.) je zák. č. 514/03 Z.z. osobitným zákonom, ktorý upravuje podmienky a spôsob náhrady škody, ktorá vznikla pri výkone verejnej moci. Na to, aby štát zodpovedal za škodu spôsobenú orgánom vykonávajúcou verejnú moc, musia byť splnené podmienky zodpovednosti za škodu podľa tohto zákona. Základnou podmienkou zodpovednosti štátu je, aby škoda bola spôsobená pri výkone verejnej moci orgánom, ktorý vykonáva verejnú moc niektorým zo spôsobov v zákone špecifikovaných, druhým predpokladom je vznik škody alebo nemajetkovej ujmy a treťou podmienkou je, aby medzi konaním, ktoré viedlo k vzniku škody a samotnou škodou, bola daná priama príčinná súvislosť. Dôkazné bremeno na preukázanie splnenia týchto podmienok znáša poškodený a ak preukáže ich splnenie, štát sa svojej zodpovednosti zbaviť nemôže, keďže zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci má charakter objektívnej zodpovednosti bez ohľadu na zavinenie. Z hľadiska spôsobu, akým bola škoda spôsobená, zákon rozlišuje základné dva druhy zodpovednosti za škodu a to zodpovednosť za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím (§ 5 a § 6) a zodpovednosť za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom (§ 9). Zároveň je samostatne upravená zodpovednosť štátu za rozhodnutie o zatknutí, zadržaní alebo inom pozbavení osobnej slobody (§ 7) a tiež za rozhodnutie o treste, o ochrannom opatrení alebo o väzbe (§ 8). Aj keď zákon explicitne nedefinuje pojem „ nesprávny úradný postup“, vo všeobecnosti za takýto možno považovať porušenie pravidiel predpísaných právnymi normami pre konanie štátneho orgánu pri jeho činnosti súvisiacej s výkonom verejnej moci, ktorý sa dotýka individuálnych práv a povinností účastníkov daného konania. Z ust. §-u 9 ods. 1 zák. č. 514/03 Z.z. vyplýva, že za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť takéhoto orgánu, zbytočné preťahy v konaní, , ako aj iný nezákonný zásah do práv a právom chránených záujmov fyzických a právnických osôb. Rozhodnutie o náhrade škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je závislé od posúdenia príčinnej súvislosti medzi týmto postupom a vzniknutou škodou ako jedným z rozhodujúcich predpokladov pre vznik škody. Pôjde teda najmä o objasnenie príčin, ktoré viedli k určitému výsledku a o starostlivé zváženie všetkých príčinných súvislostí. Z hľadiska objektívnej zodpovednosti štátu ide o vzťah príčinnej súvislosti vtedy, ak škoda vznikla následkom škodovej udalosti, a preto nesprávny úradný postup orgánu musí byť vždy so vznikom škody vo vzťahu príčiny a následku.

V súdnej veci vo svetle týchto záverov preto bolo potrebné posudzovať existenciu predpokladov zodpovednosti žalovaného za škodu uplatňovanú žalobcom v tomto konaní. Tunajší súd z pripojeného exekučného spisu zistil, že exekučnému súdu bola dňa 15.7.2010 doručená žiadosť súdneho exekútora JUDr. H. O. o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na návrh oprávneného Pohotovosť, s.r.o., na základe exekučného titulu, ktorým bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská, a.s. v Bratislave zo dňa 23.3.2010 č.k. SR 00840/10. Exekučný súd dňa 22.10.2010 poveril súdneho exekútora JUDr. H. O. vykonaním predmetnej exekúcie.

Podľa § 44 ods. 2 zák. č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti účinného od 1.6.2010, t.j. v čase začatia exekučného konania (ďalej len „Exekučný poriadok“) súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul; ak ide o exekučné konanie vykonávané na podklade rozhodnutia vykonateľného podľa § 26 zákona č. 231/1999 Z.z. o štátnej pomoci v znení neskorších predpisov, exekučný titul sa nepreskúma. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Podľa § 41 ods. 1 Exekučného poriadku exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok. Ods. 2 písm. c) notárskych zápisníc....., písm. d) vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských súdov a rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených.

Vychádzajúc z vyššie cit. zák. ustanovení za situácie, keď exekučným titulom bol rozhodcovský rozsudok s ohľadom na zhora uvedené skutkové zistenia v predmetnej exekučnej veci táto lehota dodržaná nebola, avšak išlo o rozhodcovský rozsudok, na ktorý sa podľa vyššie citovaného ustanovenia lehota nevzťahovala. K vydaniu poverenia exekučným súdom došlo v lehote 3 mesiacov a 7 dní od predloženia žiadosti a nie ako tvrdil žalobca viac ako 8 mesiacov (bez zdôvodnenia ako k tomuto tvrdeniu dospel). I napriek tomuto zisteniu súd mal za to, že neboli preukázané žalobcom avizované zbytočné prietahy, ktoré tvrdenie podliehalo prieskumnej činnosti súdu z hľadiska platnej právnej úpravy § 9 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z. v čase vzniku zodpovednostného vzťahu, na čo odvolateľ dôvodne poukazuje. Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov a v jeho prítomnosti, aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Právo každého na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu, zakotvuje i čl. 6 ods. 1 prvej vety Dohovoru. V tomto smere rozsiahla rozhodovacia prax ústavného súdu ustálila, že pri rozhodovaní, či vo veci došlo k prietahom v konaní, sa zohľadňujú tri kritéria, ktorými sú: právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje, správanie účastníka konania a spôsob, akým súd v konaní postupoval. Hodnotiac postup exekučného súdu z hľadiska týchto kritérií je významné a tunajšiemu súdu je známe, že žalobca v pozícii oprávneného podával návrhy na vykonanie exekúcie v rádovo tisícoch obdobných vecí. Tunajšiemu súdu je známe, že žalobca v pozícii oprávneného podával návrhy na vykonanie exekúcie v rádovo tisícoch obdobných vecí, už pri podávaní návrhu musel počítat s tým, že svojim správaním výrazne ovplyvní vytýkanú dĺžku exekučného konania a preto v postupe následného exekučného súdu (Nové Zámky), ktorý rozhodol do 3 mesiacov a 7 dní od podania žiadosti tomuto súdu s ohľadom na okolnosti danej veci nemožno vzhliadnuť zbytočné prietahy.

Je potrebné poukázať aj na judikatúru Ústavného súdu (sp. zn. I.ÚS 16/02) kde sa konštatuje, že“ pri posúdení či došlo alebo nedošlo k porušeniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy, ústavný súd prihliada síce na lehoty, ktoré sú uvedené v ústave alebo v zákone (sp. zn. II.ÚS 64/97, na ktoré sťažovateľ vo svojej sťažnosti poukazuje) ale ich nedodržanie nepovažuje automaticky za porušenie uvedeného základného práva, pretože aj v týchto prípadoch sú rozhodujúce všetky okolnosti danej veci. S ohľadom na konkrétne okolnosti veci sa totiž postup dotknutého štátneho orgánu nemusí vyznačovať takými významnými prietahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné prietahy v zmysle citovaného ust. Ústavy. Z uvedeného vyplýva, že samotné nedodržanie zákonom stanovenej lehoty neznamená automaticky prietahy v konaní. Je potrebné skúmať aj objektívne okolnosti, pre ktoré súd nemohol rozhodnúť v zákonnej lehote (nález ÚS S R, sp. zn. IV.ÚS 471/2012).

Nesprávny úradný postup nesmie mať svoj bezprostredný výraz vo vydanom rozhodnutí (rozsudok NS SR sp. zn. 4Cdo/24/04). V odôvodnení rozhodnutia súdy po aplikovaní právnych noriem vyjadria právny názor. Ak sa právny názor ukáže následne ako nesprávny, nejde o nesprávny úradný postup, ale za splnenia ďalších zákonných podmienok môže viesť k nezákonnému rozhodnutiu, za ktoré by štát niesol zodpovednosť len v prípade, ak by bolo zrušené alebo zmenené. Rovnako vykonanie dokazovania, ktoré považuje účastník za nadbytočné, či dokonca podľa účastníka je protizákonné, nepredstavuje nesprávny úradný postup. Rozhodovaciu činnosť, ktorá je podstatou súdnictva nemožno hodnotiť ako nesprávny úradný postup (uznesenie NS ČR sp. zn. 25Cdo 1018/2007 zo dňa 25.8.2009).

Súd považuje za potrebné uviesť, že nie je možné opomenúť povahu a predmet konaní, v ktorých malo k nesprávnemu úradnému postupu dôjsť a to pri zohľadnení povahy podnikateľskej činnosti žalobcu a povedomí, ktoré je okolo žalobcu v spojení s touto podnikateľskou činnosťou vytvorené. V posledných rokoch všetky zložky štátnej moci zamerali svoju pozornosť na ochranu spotrebiteľských práv, pričom je všeobecne známe, že potrebu ochrany práv spotrebiteľa podmienila najmä činnosť žalobcu na trhu spotrebiteľských úverov. Práve uplatňovanie rôznych pohľadávok z titulu spotrebiteľských úverov je predmetom exekučných konaní, ktoré žalobca inicioval a v ktorých malo dôjsť k nesprávnemu úradnému postupu.

Vzhľadom na ust. §-u 25 zákona č. 514/2003 Z.z. pre vznik zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom musia byť splnené zákonné predpoklady vzniku takejto zodpovednosti podľa §-u 420 ods. 1 OZ. Predpokladmi vzniku tejto zodpovednosti štátu teda je 1/ existencia nesprávneho úradného postupu, 2/ vznik škody a 3/ príčinná súvislosť medzi vznikom škody a nesprávnym úradným postupom, pričom všetky tieto predpoklady musia byť splnené súčasne.

Škodu vo všeobecnosti treba chápať ako ujmu, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného, je vyjadriteľná v peniazoch a je napravitel'ná poskytnutím majetkového plnenia, predovšetkým peňažného. Skutočnou škodou je ujma, ktorá znamená zmenšenie majetkového stavu poškodeného oproti stavu pred škodnou udalosťou a ktorá predstavuje majetkové hodnoty, ktoré treba vynaložiť pre uvedenie veci do predošlého stavu (pokiaľ nie je vylúčené). Nemajetková ujma je ujma, ktorá sa v majetkovej sfére poškodeného síce neprejavuje, ale sa prejavuje v rôznych skutočnostiach pre poškodeného negatívnych.

Pojem príčinnej súvislosti občiansky zákonník nijako nevymedzuje a preto ju treba chápať ako súhrn príčin, ktoré viedli k určitému výsledku (k vzniku škody). O vzťah príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a škodou ide vtedy, ak škoda vznikla v dôsledku nesprávneho úradného postupu, t.j. ak je medzi nimi vzťah príčiny a následku, pri ktorom platí, že ak by nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu, nevznikla by ani škoda.

Súd podľa žalobkyne by mal posúdiť v tomto konaní, či exekučný súd rozhodol správne, keď nerozhodol v zákonom stanovenej lehote. Zistiť správnosť takejto rozhodnutia konajúceho súdu neprináleží. Všeobecný súd v konaní o náhradu škody nie je oprávnený posudzovať prieťahy v konaní súdu, túto právomoc má iba predseda súdu alebo Ústavný súd SR. Žalobca mal možnosť domáhať sa ochrany svojich práv v súlade s § 127 ods. 1 Ústavy SR.

V danom prípade si žalobca svoju dôkaznú povinnosť nespĺnil a nepreukázal splnenie týchto zákonných predpokladov. Ním predkladané tvrdenia o vzniku škody vo výške 125 eur, predstavujúce náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a vymáhania pohľadávky v období medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím exekučného súdu o tejto žiadosti súd považuje za zavádzajúce. Vychádzajúc z elementárnej logiky veci totiž žalobca ako právnická osoba, ktorej náplňou činnosti, ako je všeobecne známe, je práve vymáhanie pohľadávok, bezosporu na zabezpečenie svojej bezporuchovej činnosti musí viesť databázu vymáhaných pohľadávok prostredníctvom informačného systému až do ich vymoženia, prípadne zániku iným spôsobom a to aj v dobe, keď exekútor poverený vykonaním exekúcie začal exekúciu vykonávať. Pracovné výkony zamestnancov v súvislosti so správou týchto pohľadávok, administratívnymi prácami, udržiavaním informačného systému, atď. tak nepredstavujú zmenšenie majetku navrhovateľa v čase nerozhodnutia o žiadosti exekútora. Stav, v ktorom sa žalobkyňa ocitla si zavinila sama a to spôsobom

vykonávania podnikateľskej činnosti, pasivitou pri obhajovaní svojich práv a najmä už je zrejmé, že si uplatňuje ničím neodôvodnené a nepreukázané čiastky v podobe majetkovej škody a nemajetkovej ujmy.

Je zrejmé, že žalobca a jeho praktiky sú vnímané verejnosťou negatívne, boli predmetom záujmu Európskej komisie, súdy konštatovali porušenie práv spotrebiteľa a v konečnom dôsledku práve podnikateľská činnosť žalobcu podnietila zvýšenú potrebu ochrany práv spotrebiteľov na všetkých úrovniach štátnej moci.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti dospel súd k záveru, že žalobca neunesol dôkazné bremeno preukázania ním tvrdeného nesprávneho úradného postupu exekučného súdu a vzniku škody a preto žalobu ako nedôvodnú zamietol.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. a žalovanej, ktorá mala vo veci plný úspech nepriznal náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie práva proti žalobcovi, ktorý vo veci úspech nemal, pretože jej žiadne nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie a to do 15 dní odo dňa jeho doručenia, cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Nitre. V odvolaní sa okrem všeobecných náležitostí (§ 42 ods.3 O.s.p) musí uviesť proti ktorému rozhodnutiu súdu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods.1 O.s.p.).